

Carme Riu Pascual
Asun Pié Balaguer
Joan Moyà-Köhler



DIAGNOSI DE NECESSITATS ESPECÍFIQUES PER L'ABORDATGE DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES EN LES DONES AMB DISCAPACITAT I PROPOSTES D'ACTUACIÓ



Generalitat de Catalunya
**Institut Català
de les Dones**



METODOLOGIA

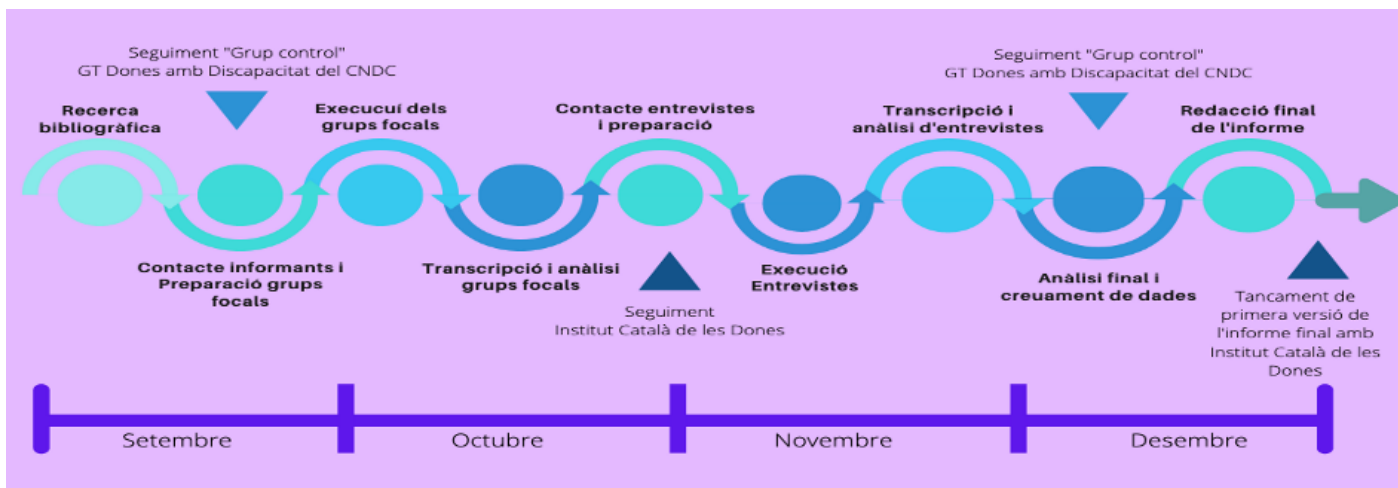
Feminist Disability Studies:

- Paradigma de recerca emancipadora en discapacitat:
 - Augment d'autonomia al transformar les relacions materials i socials dels estudis d'investigació
 - Producció de coneixements significatius que originen i mantenen les desigualtats
- Epistemologia feminista



Generalitat de Catalunya
**Institut Català
de les Dones**





FASES DE LA RECERCA



ÀMBIT I: TREBALL I OCUPACIÓ

- a) **Violències en relació amb la impossibilitat d'accés al mercat laboral:**

Precarietat econòmica, major dependència de tercers, augment de la fragilitat, feminització i discapacitació de la pobresa, aïllament social, relegació a tasques domèstiques i de la llar, incompliment de les quotes dedicades a persones amb discapacitat, manca d'accés a la formació que reproduïx manca d'oportunitats d'accés al món del treball.

- b) **Violències en l'accés al mercat de treball remunerat:**

Ocupació de posicions per a les que estan sobrequalificades, bretxa salarial, greuge comparatiu econòmic, incompliment de la missió central dels CET

- c) **Violències en l'exercici de l'activitat laboral:**

Les dones que treballen reben en major proporció violències masclistes i capacitistes que en la majoria de casos, no es denuncien per por a perdre la feina.



Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones



ÀMBIT 2: ACCÉS A LA SALUT

a) Violències en l'atenció, el tracte:

Desconsideració en l'atenció i el tracte, infantilització com a substrat d'altres problemes, menysteniment de la seva experiència i informació sobre la salut, maltractament i vexacions, manca d'adaptació d'espais i recursos, infradiagnòstic i manca de seguiment mèdic en problemes de salut no associats a priori a la diversitat funcional, infravaloració dels cossos i les vides

b) Violències en la pràctica mèdica:

Violència destacable en les àrees de la maternitat i sexualitat, normalització de la pràctica d'esterilització sense consentiment directa o de forma coaccionada, prejudicis i estereotips de passivitat sexual que afavoreixen la manca de detecció d'abusos sexuals (tot i tenir 3 probabilitats més que la resta de dones de patir abusos sexuals), tendència a la sobremedicació, omissions del dret a l'atenció (per raó de tendència al infradiagnòstic), tractaments condicionats per l'hegemonia cultural (ex: implants coclears), informació esbiaixada.



Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Dones



ÀMBIT 3: EDUCACIÓ

a) Violències en l'accés al sistema ordinari d'educació:

Dificultats d'accessibilitat generalitzades (percentatges de dones amb discapacitat a la baixa a mesura que augmenta el nivell d'estudis), tendència a l'expulsió dels circuits ordinaris, incompliment de la legislació nacional vigent (Llei 12/2009, Llei 14/2010, Llei 13/2014), canvis d'etapa educativa especialment conflictius, segregació també en l'àmbit no formal.

b) Violències en els espais de formació:

Bullying, socialització secundària basada en prejudicis i estereotips de gènere i funcionalitat que les inferioritzen, manca d'adaptació d'espais i materials, manca de formació del professorat.



Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Dones



ÀMBIT 4: JUSTICIA I COSSOS DE SEGURETAT

a) Violències en l'àmbit de les forces i cossos de seguretat:

Dificultats destacables per denunciar situacions d'abús (por a represàlies, a ser jutjades, a no ser preses en consideració), barreres actitudinals, testimonis dubtosos per raó de discapacitat, inaccessibilitat, manca de formació dels cossos policials, manca d'aplicació de protocols consensuats.

b) Violències en l'àmbit de la justícia:

Justícia percebuda com a eina de control i fiscalització, tendència generalitzada a no creure-les (especialment a les dones amb problemes de comunicació i a les dones psiquiatritzades), tendència a desestimar denúncies, re-victimització, major risc de retraumatització, foment de les incapacitacions.



ÀMBIT 5: SERVEIS SOCIALS

a) Violències en l'accessibilitat i atenció dels serveis socials:

Escàs nombre de dones amb diversitat funcional que arriben a serveis socials, percepció de serveis socials com a possibles fiscalitzadors, manca de recursos, suports i ajudes que facilitin acompanyar front a controlar, excessiva burocratització dels serveis, manca d'accessibilitat.

b) Violències en el camp dels recursos d'habitatge:

Dificultats d'accés a l'habitatge que impacta en les oportunitats d'una vida autònoma, crisi del model residencial (aquest incrementa el risc d'explotació, violència i abús, lluny de l'escrutini públic), necessitat d'impulsar la vida independent a través de l'assistència personal.

c) Violències en la provisió de suports:

Violències produïdes pels proveïdors de la cura (família o institucions residencials), l'autogestió de l'assistència personal actua com a preventiu.



ÀMBIT 6: VIDA SOCIAL, EMOCIONAL I SEXUAL

a) Violències en l'àmbit de la parella:

Violències físiques i sexuals (20,7% de dones amb diversitat funcional front el 13,8% de la resta de dones), dificultats de les dones per a detectar la pròpia violència soferta (violència de baixa intensitat o reiterada/normalitzada), aïllament social i dependència econòmica com a factors d'alt risc, violència psicològica la més comuna.

b) Violències en l'àmbit familiar:

De les agressions que es denuncien el 30% son abusos dins el nucli familiar, relegació a tasques de cura familiar, baixos nivells de detecció, aïllament social.

c) Violències en l'establiment de relacions socials:

Manca de xarxes i vincles socials significatius

Manca d'accés a la vida cultural i oci

d) Violències en el dret a la sexualitat:

Prejudicis sobre la seva sexualitat (infantilització i repressió) que redunda en la manca d'informació i coneixements sobre sexualitat, la qual cosa dispara el risc de patir abusos sexuals.



• PROPOSTES PRIORITÀRIES

- Implementar mesures transversals que obliguin a tots els estaments a ser participats per dones amb diversitat funcional en els diferents òrgans de poder i de presa de decisions (un 7% del total).
- Facilitar i promoure la vida independent
- Facilitar el reconeixement mutu i la vinculació associativa
- Treballar la imatge pública de les dones amb diversitat funcional
- Treballar en la capacitació en tots els àmbits exposats del personal professional en relació amb el model social de la discapacitat i la perspectiva de gènere.
- Propiciar que en les negociacions sindicals hi hagi dones amb diversitat funcional
- Desplegar degudament la Llei d'autonomia personal
- Elaborar una llei per erradicar el normalisme i el capacitisme.
- Compensar de forma sistemàtica el greuge econòmic comparatiu que pateixen les dones amb discapacitat.
- Rendició de comptes de totes les mesures proposades en aquest treball per part de totes les administracions implicades amb el desenvolupament i el finançament de les propostes d'acció. Aquesta es farà de forma periòdica (cada 4 anys).

